

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De altioribus rebus, & occultis iudiciis Dei non scrutandis. 58

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Dummodo tandem ad portum salutis
perueniam, quid curæ est, quæ &
quanta passus fuero? Da finem bonum:
da felicem ex hoc mundo transitum.
Memeto mei Deus meus, & dirige me
recto itinere, in regnum tuum. Amen.

C A P. L V I I I.

*De altioribus rebus, & occultis iudiciis Dei,
non scrutandis.*

1 **F**ili, t̄ caueas disputare de altis ma- Domi-
teriis, & de occultis Dei iudiciis; nus.
eur iste sic relinquitur, & ille ad tan-
tam gratiam assumitur. Cur etiam iste
tantum affligitur, & ille tam eximiè
exaltatur. Ista omnem humanam fa-
cultatem excedunt: nec ad inuestigan-
dum iudicium diuinum, vlla ratio pre-
ualet, vel disputatio. Quando ergo hēc
tibi suggerit inimicus, vel etiam quidā
curiosi inquirunt homines, responde
illud Prophetæ: Iustus es Domine, & *Ps. 11. 8.*
rectum iudiciū tuum. Et illud: Iudicia *Psal. 13.*
Domini vera, iustificata in semetipsa.
Iudicia mea metuenda sunt, non dis-
cutienda, quia humano intellectui
sunt incomprehensibilia.

2 Noli

2. Noli etiam inquirere, nec dispu-
tare de meritis Sanctorum, quis alio sit
sanctior, aut quis maior fuerit in regno
2. Tim. cælorum. Talia generant sæpè lites &
cotentiones inutiles, nutriunt quoque
superbiæ & vanam gloriam: vnde
oriuntur inuidiæ & dissensiones, dum
iste illum Sanctum, & alijs alium co-
natur superbè præferre. Talia autem
velle scire & inuestigare, nullum fru-
ctum afferunt, sed magis Sanctis dis-
plicent: quia non sum Deus dissentio-
nis sed pacis, quæ pax magis in humi-
litate vera, quam in propria exaltatio-
ne consistit.

3. Quidam zelo dilectionis, trahuntur
ad hos vel ad illos ampliori affectu, sed
humano potius quam diuino. Ego
sum, qui cunctos condidi Sanctos ego
donaui gratiam: ego præstisti gloriam.
Ego noui singulorum merita; ego præ-
ueni eos in benedictionibus dulcedi-
nis meæ. Ego præsciui dilectos ante
Iean. 15, sæcula; ego eos elegi de mundo, non
ipsi me prælegerunt. Ego vocaui per
gratiam, attraxi per misericordiam:
ego perduxi eos per tentationes varias.
Ego infudi consolationes magnificas;
ego

ego dedi perseverantiam: ego coronaui
eorum patientiam.

4 Ego primum & nouissimum agnoscō; ego omnes inestimabili dilectione amplector. Ego laudandus sum in omnibus Sanctis meis; ego super omnia benedicendus sum, & honorandus in singulis, quos sic gloriōsē magnificaui & praedestinaui, sine ullis praecedentibus propriis meritis. Qui ergo vnum *Iac. 2.*
de minimis meis contemperit, nec magnum honorat; quia pusillum & *Sap. 6.*
magnum ego feci. Et qui derogat aliqui Sanctorum, derogat & mihi, & ceteris omnibus in regno celorum. Omnes vnum sunt per charitatis vinculum: idem sentiunt, idem volunt, & omnes in vnum se diligunt.

5 Adhuc autem (quod multo altius est) plus me, quam se & sua merita, diligunt. Nam supra se rapti, & extra propriam dilectionem tracti, toti in amorem mei pergunt, in quo & fructuè quiescunt. Nihil est, quod eos auertere possit aut deprimere: quippe qui alterna veritate pleni, igne ardescunt inextinguibilis charitatis. Taceant igitur carnales & animales homines, de Sanctorum

ctorum statu differere, qui non norunt nisi priuata gaudia diligere. Demunt & addunt, pro sua inclinatione, non prout placet æternæ veritati.

6 In multis est ignorantia, eorum maximè, qui parum illuminati, raro aliquem perfecta dilectione spirituali diligere norunt. Multum adhuc naturali affectu & humana amicitia, ad hos vel ad illos trahuntur: & sicut in inferioribus se habent, ita & de cœlestibus imaginantur. Sed est distantia incomparabilis, quæ imperfecti cogitant, & quæ illuminati viri, per reuelationem supernam speculantur.

Ecli. 3. 7 Caue ergo fili, de istis curiosè trahare, quæ tuam scientiam excedunt: sed hoc magis fatage & intende, ut vel minimus in regno Dei queas inueniri. Etsi quispiam sciret, quis alio sanctior esset, vel maior haberetur in regno cœlorū: quid ei hæc notitia prodeßet, nisi se ex hac cognitione coram me humiliaret, & in maiorem nominis mei laudem exurgeret? Multò acceptius Deo facit, qui de peccatorum suorum magnitudine, & virtutum suarum paritate cogitat, & quā longè à perfectione san-

Sanctorum distat; quām is, qui de eorum maioritate vel paruitate disputat. Melius est sanctos deuotis precibus & lachrymis exorare, & eorum gloria suffragia humili mente implorare; quām eorum secreta, vana inquisitione persciutari.

8 Illi benē & optimē contentantur, si homines scirent contentari, & vaniloquia sua compescere. Non gloriantur de propriis meritis, quippe qui sibi nihil bonitatis ascribunt, sed totum mihi, quoniam ipsis cuncta ex infinita charitate mea donauī. Tantò amore diuinitatis, & gaudio supereffluenti repletur; ut nihil eis desir gloria, nihilque possit deesse felicitatis. Omnes Sancti, quantò altiores in gloria, tantò humiliores in seipsis, & mihi viciniores & dilectiones existunt. Ideoque habes scriptum, quia mittebant corona-
Apoc. 4. nas suas ante Deum, & eccliserunt in facies suas coram agno, & adorauerunt viuentem in secula seculorum.

9 Multi querunt, quis maior sit in regno Dei: qui ignorant, an cum minimis erunt digni computari. Magnum est, vel minimum esse in cælo, vbi omnes

nes magni sunt: quia omnes filii Dei
vocabuntur & erunt. Minimus erit in
mille, & peccator centum annorum

Mat. 18 morietur. Cùm enim quærerent disci-
puli, quis maior es in regno cælo-
rum? tale audierunt responsum: Nisi
conuersi fueritis, & efficiamini sicut
paruuli, non intrabitis in regnum cæ-
lorum. *Quicumque ergo humiliauerit*
se, *sicut paruulus iste, hic maior est in*
regno cælorum.

Mat. 6. 10 Væ eis, qui cum paruulis humi-
liare se sponte dedianuntur: quoniam
humilis ianua regni cælestis, eos non
admittet intrare. Væ etiam diuitibus,
qui habent hic consolationes suas: quia

Matt. 5. pauperibus intrantibus in regnum Dei,
ipſi stabunt foris eiulantes. Gaudete
humiles & exultate pauperes, quia
vestrum est regnum Dei, si tamen in
veritate ambulatis.

CAP. LIX.

*Quod omnis spes & fiducia, in solo Deo
est figenda.*

Seruus. I **D**omine, * quæ est fiducia mea,
quam in hac vita habeo? aut
quod maius solatium meum, ex omni-
bus